

titkat *vir* habes ka-titkat-mal, *vir sicut et ego*; titkat-mal-nis, *vir sicut et tu*; titkat-mal-is, *vir sicut et ille*. Nomina ista potes etiam ita vertere: *meus proximus, tuus proximus, eius proximus*. Verum generatim loquendo nomen compositum ex pronomine possessivo et suffixo *mal* vertitur per ipsum nomen et pronomen *alius* cum praepositione *cum*. Sic loquens cum aliquo puero, si illum interrogas: kinalwats nitsta'al-mal-nis? hoc significat: *lusisti ne cum aliis pueris?*

Alibi sermo iterum erit de suffixis *am* et *mal*, quae primario sunt suffixa verbalia.

DE DECLINATIONE NOMINIS SUBSTANTIVI.

Nullum est genus in nominibus. Nulla est declinatio proprie dicta nominis per casus, sed est aliquid declinationi aequivalens.

Unum ex praecipuis muneribus casus nominativi, accusativi et ablativi in lingua latina, in eo est ut mediantibus casibus nominativi et accusativi, et ablativi, distinguatur subiectum regens verbum transitivum vel a termino, qui recipit actionem significatam per verbum, si verbum est formae activae, vel a termino a quo procedit actio significata per verbum, si verbum est formae passivae. In lingua ksanka subiectum verbi distinguitur a termino eiusdem per duplicem formam, quam nomen assumere potest, alteram ordinariam, alteram secundariam; ita ut forma ordinaria in lingua ksanka idem praestat ac casus nominativus in lingua latina, et forma secundaria idem praestat ac casus accusativus vel ablativus. Declaremus rem exemplo. Verbum unipilni, *occidi*, in tertia persona habet formam activam nipilni, *occidit*, et formam passivam niplapsi, *occisus fuit*: nomina, *vir, mulier* in forma ordinaria sunt *titkat, palki*; in forma autem secundaria sunt *titkats, palkis*: inde habes locutiones: titkat nipilni palkis, *vir occidit mulierem*; titkat niplapsi palkis, *vir occisus fuit a muliere*. In quibus locutionibus vides nominativum exhiberi per formam primariam nominis, accusativum vero et ablativum repraesentari forma secundaria. Verum ne putes formam primariam nominis per se et ratione sui esse casum nominativum, et formam secundariam esse casum vel accusativum vel ablativum. Etenim, ut suo loco videbimus, ipsemet casus accusativus vel abla-